

**„Честит Международен Ден на
Преводача!!! Весело празнуване!“
(30.09.2014)**

Рано тази сутрин получих този sms от една варненска агенция, която редовно на този ден всяка година разпраща поздравителни имейли и sms-и по случай международния ден на преводача, 30 септември.

Никой обикновен човек няма да открие нещо нередно в това: преводаческа агенция поздравява преводачите по случай празника им. Предполагам, че и повечето преводачи не са се замислили защо ги поздравява агенцията. Но ако се позамислим, ще разберем абсурда на тази ситуация. Все едно съдията, след като прочете присъдата ти, добави: „Честита ти присъда!!! Весело прекарване в затвора!“ Или президент, който е обявил война, излезе по телевизията и радостно изрече: „Честита ви война, скъпи сънародници!!! Весело умирање!“

Ако една агенция поздравява преводачите по случай международния им празник, това е най-малкото толкова цинично, колкото някое от пожеланията в горните хипотетични случаи. Нормално е работодател да поздравява служителите си по случай професио-

налния им празник, но робовладелец да поздравява робите по случай поробването им...

Защото преводачите са неосъзнати роби на агенциите. Десетилетия робското положение се приема за нещо нормално. Преводачите се радват на всяка троха, подхвърлена им от господарите и са доволни от своя „статут“. Повечето преводачи смятат, че да стоиш в сянката на агенцията е привилегия, че да не контактуваш директно с клиентите е благодат! А да вземаш жълтите стотинки от хонорарите за преводите, които правиш в малките часове за сметка на почивката си, и то без никаква отчетност, е върхът на щастие!

Ще ми се на този празник да не бъде толкова черноглед, но ми е изключително трудно. Скоро ще станат две години и половина, от както започна събуждането на преводачите. За толкова кратък период обаче не може да се очакват драстични промени. Но най-важното е да се разбере: професията преводач е супер професия - разбирано като професия, която е над всички останали професии, защото обхваща всички сфери на човешкото съществуване. Преводи са необходими навсякъде в съвременното общество, без тях неговото функциониране е невъзможно.

И ако нашата професия е толкова важна, за-

що сме на дъното? Защо ни мачкат необразовани и невежи хора, които изсмукват таланта и вдъхновението ни, нашия творчески плам и дарби? Защо позволяваме един мит за всемогъщия мениджър да владее душите ни?

Но който не желае да разруши този мит, а се унася в сладки мечти за повече преводи от агенции, трудно може да бъде събуден. Като сутрин след будилника ти се иска да си поспиш още мъничко, така става и с преводачите. Те си доспиват и не им се иска да се срещнат очи в очи с реалността.